Vonnisnummer / **Griffienummer /**
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak **8 juni 2026**
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket **24CO46709** **Rolnummer** **25B001884** **Notitienummer parket** **BG37.L1.021142/2024**

rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Kamer B.12

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie en
bij wie zich voegde als burgerlijke partij:

burgerlijke partij,

bijgestaan door meester Nina Van Eeckhaut, advocaat te Gent

tegen:

1. Eerste beklaagde,

bijgestaan door meester Emma Martin, advocaat te Antwerpen.

2. Tweede beklaagde,

bijgestaan door meester Katrien Neyens, advocaat te Torhout.

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A verkrachting

de misdaad van verkrachting te hebben gepleegd, zijnde elke gestelde daad die bestaat of mede bestaat uit een seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon of met behulp van een persoon die daar niet in toestemt,
(art. 417/5, 417/6, 417/11 en 417/59 §§ 1 en 3 Sw)

te Ichtegem op 3 november 2024

door Eerste beklaagde
ten nadele van Burgerlijke partij

B voyeurisme door opname

van een persoon een beeld- of geluidsopname te hebben gemaakt of doen maken, rechtstreeks of door middel van een technisch of ander hulpmiddel, zonder de toestemming van die persoon of buiten zijn medeweten, terwijl die persoon ontbloot was of een expliciete seksuele daad stelde, (art. 417/5, 417/6, 417/8 en 417/59 §§ 1 en 3 Sw)

te Ichtegem op 3 november 2024

door Eerste beklaagde en Tweede beklaagde
ten nadele van Burgerlijke partij

C niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud

visuele of geluidsinhoud van een ontblote persoon of een persoon die een expliciete seksuele daad stelde, te hebben getoond, toegankelijk te hebben gemaakt of te hebben verspreid zonder diens toestemming of buiten diens medeweten, ook al had die persoon ingestemd met het maken ervan, (art. 417/5, 417/6, 417/9 en 417/59 §§ 1 en 3 Sw)

te Ichtegem op 3 november 2024

door Eerste beklaagde en Tweede beklaagde
ten nadele van Burgerlijke partij

Overwegende dat er reden is om slechts correctionele straffen uit te spreken wegens de aanwezigheid van verzachtende omstandigheden, namelijk de afwezigheid van eerdere criminele veroordelingen, wat betreft:

- **de tenlastelegging(en) A in hoofde van eerste beklaagde**

PROCEDURE

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de vordering van de burgerlijke partij.

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagden in hun antwoorden en verdediging, daartoe bijgestaan door hun raadsman.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

*** * ***

In hoofde van de eerste beklaagde worden ten aanzien van de tenlastelegging A verzachtende omstandigheden aangenomen zoals voorzien in de dagvaarding.

OP STRAFGEBIED

1. Relevante feiten en beoordeling

Het dossier neemt een aanvang met het verwittigen van de politiediensten door K. op 3 november 2024 omstreeks 4.15 uur omdat haar vriendin tijdens het uitgaan plots

vermist was. Zij had Burgerlijke partij proberen opbellen, maar zij nam niet op. Via "*Find My Iphone*" kon zij het traject van Burgerlijke partij volgen.

De politie komt uiteindelijk ter plaatse op een adres te Ichtegem. Op dat adres is een drankgelegenheid waar eerste beklaagde ingeschreven is. Eerste beklaagde staat de politie te woord en vertelt dat hij op vermaakuitstap een meisje leerde kennen dat op dat ogenblik bij hem overnacht. Hij kent de naam van het meisje niet.

De politie doet nazicht en stelt vast dat Burgerlijke partij volledig ontbloot in bed haar roes ligt uit te slapen. Zij wordt door de politie gewekt, maar verkeert in een bedronken toestand en is niet meewerkend. Zij wilt met rust gelaten worden. Wanneer de politie haar identiteit vraagt, reageert ze met "*505*". Ze mompelt onverstaanbare woorden. De politie spoort haar aan om haar vrienden te verwittigen waarop ze reageert "*dat het haar niet boeit*".

Wanneer de politie eerste beklaagde bevraagt of Burgerlijke partij vrijwillig met hem is meegegaan, reageert hij met "*Ja natuurlijk, ze had wat te veel gedronken en kon niet zeggen waar ze verbleef*". Hij vermeldt hierbij dat als hij gegevens van een vriendin of een adres zou gekregen hebben, dat hij haar naar daar zou gebracht hebben.

Wanneer de politie haar wakker krijgt, mompelt ze "*mmm*" en wikkelt ze zich nog dieper onder het deken. De politie deelt haar mee dat ze van de politie zijn en dat ze meteen dient mee te komen. Ze springt ontbloot uit het bed en gaat in stokstijve houding naast het bed staan. Zij komt verward over en antwoordt naast de kwestie. Het is de politie duidelijk dat zij zich in haar eigen leefwereld bevindt. Burgerlijke partij spreekt meermaals "*Arthur*" uit. De politie moet haar helpen om haar kledij terug aan te doen. De politie neemt haar mee in het dienstvoertuig, doch de politie stelt vast dat zij om 5.06 uur een licht wankelende gang heeft, zonder dat ondersteuning nodig is.

Op de camerabeelden is om 2.54 uur te zien hoe Burgerlijke partij uit de drankgelegenheid naar buiten komt. Uit de wankele manier waarop zij wandelt, maakt de politie op dat zij onder invloed is. Zij staat met een groepje mannen te praten tot 2.59 uur. Om 3 uur vertrekt zij samen met twee mannen. Op een gegeven ogenblik is te zien hoe een van de mannen Burgerlijke partij opheft en over zijn rechterschouder draagt waarna hij verder wandelt.

Op de gsm van Burgerlijke partij staat de applicatie "*360*" op basis waarvan het afgelegde traject gereconstrueerd kon worden (zie NPV 6483/24).

Eerste beklaagde wordt verhoord op 7 november 2024 en verklaart: "*Tweede beklaagde en ikzelf zijn vervolgens naar huis vertrokken. Onderweg naar het voertuig liep er een meisje. Wij raakten aan de praat. Ik vroeg haar of ze naar huis ging. Ze was onder invloed. Van het één kwam het ander. We zouden telefoonnummers uitwisselen. Zij gaf mij haar GSM om mijn nummer in haar GSM te steken. Ik vroeg haar code, maar dat werkte niet. Ik heb haar toen gebeld zodat ze mijn nummer had. Uiteindelijk hebben wij gekust en nog wat geknuffeld. Toen ik ging vertrekken, zei ze dat ik niet mocht weggaan. Ik heb toen voorgesteld dat ze kon meekomen of we haar naar huis konden voeren. Ze babbelde vaak over een Ibis-hotel, maar ik kom niet vaak in Brugge dus ik weet niet waar dat is. Zij is vervolgens met ons meegewandeld naar de auto. Tijdens die tocht hebben wij af en toe handje in handje gewandeld. Ik heb haar ook een stukje gedragen omdat haar voeten pijn deden. Ze heeft ook op mijn rug gezeten. Toen we bij de auto aankwamen, kroop ze achteraan in de auto. Ik zei haar dat ze moest opschuiven want ik zou naast haar op de achterbank zitten. Haar handtas viel. Tweede beklaagde kroop achter het stuur en vertrok. Op de achterbank hebben wij wat gefoefeld. Wij hebben ook kort seks gehad op de achterbank. Burgerlijke partij is boven op mij gekropen. Ik ben op dat ogenblik niet klaargekomen. Als ik seks heb, gebruik ik meestal een condoom. Dat is ook de reden waarom ik niet ben klaargekomen. Ik wil niet voor verrassingen komen te staan. Ik heb haar ook gevingerd. Ik heb op geen enkel ogenblik*

het gevoel gehad dat het tegen haar zin was. Ze kuste mij. Ik ben een gezond iemand. Onderweg babbelde Burgerlijke partij wat over haar vriendinnen. Ik stelde voor dat Burgerlijke partij bij mij bleef slapen en dat ik haar morgenochtend zou terugvoeren als ik naar Lokeren zou vertrekken. Burgerlijke partij vond dit geen probleem en stemde in.

Eenmaal thuis zijn wij uit de auto gestapt. Burgerlijke partij begon wat te wankelen waardoor ik haar wat moest ondersteunen. Tweede beklaagde ging mee met ons naar binnen. Ik kan niet meer zeggen of wij nog een teusje hebben gedronken. Burgerlijke partij is in de zetel gaan zitten. Ik heb haar een glas water gegeven waarna Burgerlijke partij haar toestand snel beterde. Ik ben vervolgens naar het toilet geweest. Toen ik terugkwam, zag ik dat Burgerlijke partij aan het kussen was met Tweede beklaagde. Ik zei hem nog: 'Je gaat agliek niet onder mijn duiven schieten?' Tweede beklaagde is vervolgens naar huis gegaan. Eenmaal boven, vroeg Burgerlijke partij mij om haar kleren uit te doen. Ik heb haar kleedje uitgedaan en ik vroeg haar nog of haar bh uit moest. Ze vroeg mij om haar bh uit te doen. Ik heb ook haar slipje uitgedaan. In bed hebben wij nog wat geknuffeld. Ik had echt niet het gevoel dat er iets tegen haar zin was. In de kamer naast mijn slaapkamer heb ik condooms liggen. Van het één kwam het ander. Wij hebben nogmaals seks gehad, maar met condoom. Nadien zijn wij beiden in slaap gevallen."

Het gsm-toestel van eerste beklaagde wordt geanalyseerd. Volgende berichten tussen eerste beklaagde en Burgerlijke partij worden aangetroffen: "*Ik vroeg het je waar je naartoe moest jij praatte over een hotel en meer kreeg ik niet te weten van je. Ik vroeg je nog om de code van je gsm maar die wist je lik niet helemaal meer (...)*".

Uit deze analyse blijkt een filmpje te bestaan met betrekking tot de seksuele handelingen tussen eerste beklaagde en Burgerlijke partij.

Tweede beklaagde wordt verhoord op 2 december 2024 en hij verklaart onder andere over de avond van de feiten "*Dat meisje moet al dom doen half gevallen zijn toen we aan het wandelen waren.* (...)". Tweede beklaagde geeft toe dat hij de vrijpartij op de achterbank van de auto gefilmd heeft en dit op verzoek van eerste beklaagde. Hij heeft dat filmpje doorgestuurd naar eerste beklaagde nadat hij het bewerkt had met een liedje en een filter. Hij toonde het filmpje ook aan zijn ouders. Tweede beklaagde verklaart dat het meisje toch al redelijk aangeschoten was. Ze heeft verstaanbaar gebabbeld tegen hen. Ze vroegen haar waar haar vrienden waren, maar daar kon ze niet op antwoorden.

Ter terechtzitting geeft eerste beklaagde toe dat hij amper alcohol gedronken heeft (een paar pintjes).

* * *

Het staat vast dat er seksuele handelingen met penetratie plaatsvonden tussen eerste beklaagde en Burgerlijke partij.

Artikel 417/5 Strafwetboek bepaalt: "*Toestemming veronderstelt dat deze uit vrije wil is gegeven. Dit wordt beoordeeld in het licht van de omstandigheden van de zaak. De toestemming kan niet worden afgeleid uit de loutere ontstentenis van verweer van het slachtoffer. De toestemming kan worden ingetrokken op elk ogenblik voor of tijdens de seksuele handeling.*
Toestemming is er niet wanneer de seksuele handeling is gepleegd door gebruik te maken van de kwetsbare toestand van het slachtoffer ten gevolge van onder meer angst, invloed van alcohol, verdovende middelen, psychotrope stoffen of enige andere substantie met een soortgelijke uitwerking, een ziekte of een handicapsituatie, waardoor de vrije wil is aangetast."

Deze handelingen werden mogelijk gemaakt door de kwetsbare toestand van Burgerlijke partij ten gevolge van alcohol. Dit blijkt uit de volgende elementen gelezen in hun onderlinge samenhang:
- de vaststellingen van de verbalisanten betreffende de omstandigheden bij het aantreffen van Burgerlijke partij zoals hiervoor aangehaald;
- het gegeven dat Burgerlijke partij eerste beklaagde bleef aanspreken met "T";
- het spontane relaas van eerste beklaagde waaruit bleek dat Burgerlijke partij is blijven overnachten omdat ze niet kon zeggen waar ze verbleef en teveel gedronken had;
- de door eerste beklaagde verstuurde berichten aangetroffen in zijn gsm-toestel en waaruit blijkt dat Burgerlijke partij niet in staat was om zich de code van haar gsm-toestel te herinneren;
- het gegeven dat op de camerabeelden te zien is dat Burgerlijke partij wandelt op een wijze waaruit blijkt dat zij onder invloed is;
- de verklaringen van eerste en tweede beklaagde waaruit blijkt dat eerste beklaagde wel degelijk op de hoogte was dat Burgerlijke partij onder invloed van alcohol was.

De feiten onder de tenlastelegging A komen gelet op voorgaande naar genoegen van recht bewezen voor in hoofde van de eerste beklaagde. De overige opwerpingen van eerste beklaagde zijn niet van aard om hoger vermelde vaststellingen te ontzenuwen en/of om hierover anders te beslissen.

Het staat vast dat tweede beklaagde de seksuele handelingen die plaatsvonden op de achterbank van de wagen gefilmd heeft. Het staat eveneens vast dat eerste beklaagde hiervan op de hoogte was.

Burgerlijke partij was op de hoogte van de aanwezigheid van tweede beklaagde. Tweede beklaagde was immers de chauffeur van het voertuig. Een achterbank met ramen in een voertuig rijdend op de openbare weg kan in de gegeven omstandigheden bezwaarlijk beschouwd worden als een omgeving die beschut is voor ongewenste blikken. Het filmen van de seksuele handelingen, hoewel in de gegeven omstandigheden moreel uiterst laakbaar, valt niet onder de toepassing van artikel 417/8 Strafwetboek.

Alwaar tweede beklaagde meedeelt dat eerste beklaagde hem gezegd zou hebben dat hij Burgerlijke partij bij hem thuis ook nog zou gefilmd hebben, maar dat hij deze filmpjes niet gezien zou hebben, stelt de rechtbank vast dat deze beelden niet werden aangetroffen en het ook niet vaststaat dat het gaat om beelden met betrekking tot seksuele handelingen of een ontbloot persoon.

De feiten onder de tenlastelegging B komen zodoende niet bewezen voor in hoofde van de beide beklaagden, zij dienen uit dien hoofde te worden vrijgesproken zonder kosten.

Uit de analyse van het gsm-toestel van eerste beklaagde en de verklaringen van tweede beklaagde blijkt dat de beelden verspreid werden en dit zoals hiervoor beschreven. De feiten onder de tenlastelegging C komen gelet op voorgaande naar genoegen van recht bewezen voor in hoofde van de eerste en tweede beklaagde. De overige opwerpingen van tweede beklaagde zijn niet van aard om hoger vermelde vaststellingen te ontzenuwen en/of om hierover anders te beslissen.

2. De bestraffing

De doelstellingen van de straftoemeting bestaan onder meer in het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtredingen van de strafwet, de bescherming van de maatschappij, het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht, het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade alsook het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de daders.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, hun gezinstoestand en hun arbeidssituatie voor zover

bekend.

2.1 Ten aanzien van de eerste beklaagde

De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A en C zijn met elkaar verbonden door eenheid van misdadig opzet, zodat overeenkomstig artikel 65 lid 1 Strafwetboek slechts één straf wordt opgelegd, namelijk de zwaarste.

Eerste beklaagde is een Belgische man, geboren in 2002. Zijn strafregister bevat twee gerechtelijke antecedenten inzake verkeer. Hij werkt in loondienst en voert chapewerken uit.

De feiten houden een ernstige aantasting van de seksuele integriteit en de persoonlijke levenssfeer in van Burgerlijke partij. De eerste beklaagde heeft seksuele handelingen gesteld terwijl hij wist dat het slachtoffer zich in een door alcohol veroorzaakte kwetsbare toestand bevond, waardoor haar vrije wilsvorming was aangetast. Bovendien heeft hij de van deze handelingen bestaande beelden verspreid, wat de aantasting van de persoonlijke levenssfeer van het slachtoffer verder heeft vergroot. De rechtbank houdt rekening met de ernst van deze schending, de impact op Burgerlijke partij en de omstandigheden waarin de bijzonder ernstige en laakbare feiten werden gepleegd. De verspreiding van de beelden heeft geleid tot een bijkomende en zelfstandige aantasting van haar waardigheid, met blijvende psychische en sociale gevolgen. De feiten getuigen van een ernstig gebrek aan respect voor de lichamelijke en seksuele integriteit van het slachtoffer en voor de grenzen die het strafrecht stelt ter bescherming van kwetsbare personen.

Anderzijds houdt de rechtbank ook rekening met de persoonlijke omstandigheden van de eerste beklaagde, waaronder het feit dat hij niet eerder werd veroordeeld wegens gelijkaardige feiten, zijn jonge leeftijd en de daarmee gepaard gaande beperkte maturiteit, alsook zijn actuele tewerkstelling, die een belangrijke beschermende factor vormt in het kader van recidivepreventie en maatschappelijke rehabilitatie. Deze elementen doen echter geen afbreuk aan de noodzaak om een straf op te leggen die de ernst van de feiten weerspiegelt en die de beklaagde confronteert met het wederrechtelijk karakter van zijn handelen, evenals uiting geeft aan de maatschappelijke afkeuring van deze ernstige feiten.

Een werkstraf zoals hierna bepaald moet de eerste beklaagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en hem ertoe aanzetten om zich in de toekomst definitief te onthouden van het plegen van analoge feiten of andere misdrijven; tevens zal dergelijke straf de resocialisatie en re-integratie van de eerste beklaagde ten goede komen, gezien hij bij het verrichten van diensten voor de gemeenschap deel blijft uitmaken van de samenleving en een zinvolle tijdsbesteding leert kennen. De rechtbank acht deze straf noodzakelijk en passend om de eerste beklaagde inzicht te verschaffen in de ernst van zijn handelen. Deze werkstraf zal gelet op de aard van de feiten een hoge tijdsinvestering vragen van eerste beklaagde, hem verplichten tot regelmaat en discipline en zal leiden tot een directe confrontatie met zijn maatschappelijke verantwoordelijkheid.

De wettelijke voorwaarden om een werkstraf op te leggen zijn vervuld:

- **de bewezen verklaarde feiten zijn van aard om door een correctionele straf gestraft te worden;**
- **de bewezen verklaarde feiten werden door de wetgever niet uitgesloten van de toepassing van de werkstraf (cf. art. 37*quinquies* §1 lid 2 Strafwetboek);**
- **de eerste beklaagde was ter zitting aanwezig en heeft in persoon zijn instemming met de eventuele oplegging van een werkstraf gegeven; de draagwijdte van dergelijke straf werd door de rechtbank toegelicht en de eerste beklaagde werd in zijn opmerkingen gehoord.**

Een werkstraf van 285 uur vormt een noodzakelijk substantiële en zwaar voelbare sanctie die een

aanzienlijke tijdsinvestering en inspanningsverbintenis vergt en die onder toezicht van het justitiehuis wordt uitgevoerd.

Artikel 37***quinquies*** §1 lid 1 Strafwetboek, schrijft voor dat de rechter, binnen de perken van de op het misdrijf gestelde straffen, alsook van de wet op grond waarvan de zaak voor hem werd gebracht, moet voorzien in een gevangenisstraf of in een geldboete die van toepassing kan worden ingeval de werkstraf niet wordt uitgevoerd.

Ingeval de werkstraf niet wordt uitgevoerd voorziet de rechtbank in een gevangenisstraf van drie jaar. Deze vervangende gevangenisstraf onderstreept de ernst van de opgelegde hoofdstraf en waarborgt dat de werkstraf niet vrijblijvend is.

Gelet op de noodzaak om de eerste beklaagde de ernst van de gepleegde feiten ook aan zijn vermogen te doen afmeten teneinde recidive te voorkomen, wordt bij toepassing van artikel 84 Strafwetboek een geldboete zoals hierna bepaald als bijkomende straf opgelegd. Deze bijkomende straf draagt bij tot het herstel van het maatschappelijk evenwicht en tot de preventie van recidive en dus de bescherming van de maatschappij. De rechtbank is van oordeel dat deze combinatie van sancties proportioneel is in het licht van de ernst van de feiten, de impact op het slachtoffer en de persoonlijke omstandigheden van de eerste beklaagde.

Het bedrag van de strafrechtelijke geldboete dient met ingang van 1 februari 2026 verhoogd te worden met negentig opdecimes ingevolge artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten (*BS* 3 april 1952), dat gewijzigd werd door artikel 2 van de wet betreffende de verhoging van opdecimes en de verzwaring van de geldboete voor inbreuk op het Sociaal Strafwetboek met een verzwarende factor van 19 december 2025 (*BS* 30 december 2025). Op het ogenblik van de feiten diende deze geldboete met zeventig opdecimes verhoogd te worden.

Overeenkomstig artikel 2 lid 2 Strafwetboek dient de mildste strafwet toegepast te worden, namelijk de geldboete verhoogd met het aantal opdecimes zoals in voege op het ogenblik van de feiten.

Eerste beklaagde dient bij toepassing van artikel 417/59 §1 Strafwetboek tevens verplicht te worden ontzet uit de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid Strafwetboek en dit gedurende een termijn zoals hierna bepaald.

2.2 Ten aanzien van de tweede beklaagde

Tweede beklaagde is een Belgische man, geboren in 2004. Zijn strafregister is blanco. Uit het strafdossier blijkt dat tweede beklaagde buitengewoon onderwijs volgde. Hij behaalde zijn diploma uiteindelijk via duaal leren. Momenteel werkt hij via een interim contract en heeft hij geen vaste tewerkstelling.

Ter zitting verzocht de tweede beklaagde om hem de gunst van de opschorting van de uitspraak te verlenen.

De gunst van de opschorting van de uitspraak wordt niet verleend, nu er geen redenen zijn om aan te nemen dat de hierna bepaalde bestraffing disproportionele gevolgen zal teweegbrengen voor de reclassering van de tweede beklaagde in acht genomen de ernst van de feiten en de persoonlijkheid en verbeteringsinzichten van de tweede beklaagde. Bovendien heeft de hierna bepaalde straf een meer ontradende uitwerking om de tweede beklaagde ervan te weerhouden in de toekomst nieuwe misdrijven te plegen. Het verlenen van de gunst van de opschorting volstaat bovendien niet als maatschappelijke afkeuring ten aanzien van deze overtreding van de strafwet. Evenmin zou het verlenen van de

gunst van de opschorting het herstel van het maatschappelijk evenwicht en de door het misdrijf veroorzaakte schade bevorderen. Het kan immers niet de bedoeling zijn van een maatschappelijke reactie dat deze de tweede beklaagde enkel maar voordelen oplevert (zoals een blanco strafregister behouden) zonder dat deze beklaagde ook maar de minste inspanning levert om herstel te bekomen van de door hem gepleegde feiten. De hierna bepaalde bestraffing komt meer concreet en voelbaar tegemoet aan de strafdoelstelling van de bevordering van het herstel van het maatschappelijk evenwicht en de door het misdrijf veroorzaakte schade.

De feiten houden een ernstige schending in van de persoonlijke levenssfeer van Burgerlijke partij. De tweede beklaagde heeft bewust intieme beelden verspreid, waardoor het slachtoffer blijvende psychische en sociale gevolgen ondervindt.

De rechtbank houdt rekening met de ernst van deze aantasting, de impact op Burgerlijke partij en de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd.

Anderzijds wordt rekening gehouden met het blanco strafregister van de tweede beklaagde, zijn jonge leeftijd en ermee gepaard gaande beperkte maturiteit evenals zijn bereidheid om verantwoordelijkheid te nemen. De rechtbank houdt eveneens rekening met het gegeven dat het niet de bedoeling kan zijn dat tweede beklaagde door de bestraffing in zijn concrete levenssituatie buitensporig belemmerd wordt in zijn maatschappelijke re-integratie (zoals aanzienlijke moeilijkheden bij het vinden of behouden van een tewerkstelling, wat een belangrijke protectieve factor is ter preventie van criminaliteit in de verdere loop van het leven).

Een werkstraf zoals hierna bepaald moet de tweede beklaagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en hem ertoe aanzetten om zich in de toekomst definitief te onthouden van het plegen van analoge feiten of andere misdrijven; tevens zal dergelijke straf de resocialisatie en reintegratie van de tweede beklaagde ten goede komen, gezien hij bij het verrichten van diensten voor de gemeenschap deel blijft uitmaken van de samenleving en een zinvolle tijdsbesteding leert kennen.

De wettelijke voorwaarden om een werkstraf op te leggen zijn vervuld:

- **de bewezen verklaarde feiten zijn van aard om door een correctionele straf gestraft te worden;**
- **de bewezen verklaarde feiten werden door de wetgever niet uitgesloten van de toepassing van de werkstraf (cf. art. 37*quinquies* §1 lid 2 Strafwetboek);**
- **de tweede beklaagde was ter zitting aanwezig en heeft in persoon zijn instemming met de eventuele oplegging van een werkstraf gegeven; de draagwijdte van dergelijke straf werd door de rechtbank toegelicht en de tweede beklaagde werd in zijn opmerkingen gehoord.**

Een werkstraf van 100 uur als hoofdstraf vormt een substantiële en voelbare sanctie die een aanzienlijke tijdsinvestering en inspanningsverbintenis vergt en die onder toezicht van het justitiehuis wordt uitgevoerd.

Artikel 37*quinquies* §1 lid 1 Strafwetboek, schrijft voor dat de rechter, binnen de perken van de op het misdrijf gestelde straffen, alsook van de wet op grond waarvan de zaak voor hem werd gebracht, moet voorzien in een gevangenisstraf of in een geldboete die van toepassing kan worden ingeval de werkstraf niet wordt uitgevoerd.

Ingeval de werkstraf niet wordt uitgevoerd voorziet de rechtbank in een gevangenisstraf van 1 jaar.

Tweede beklaagde dient bij toepassing van artikel 417/59 §1 Strafwetboek tevens verplicht te worden ontzet uit de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid Strafwetboek en dit gedurende een termijn zoals hierna bepaald.

OP BURGERLIJK GEBIED

De vordering van de burgerlijke partij is regelmatig naar vorm en tijd en ontvankelijk.

Zij komt gegrond voor in de mate zoals hierna bepaald.

De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A en C staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schade die door deze burgerlijke partij onbetwistbaar werd geleden.

De eerste beklaagde is als enige aansprakelijk voor de geleden schade die voortvloeit uit de feiten onder tenlastelegging A en is er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

De eerste en de tweede beklaagden zijn als enige aansprakelijk voor de geleden schade die voortvloeit uit de feiten onder tenlastelegging C en zijn er dan ook solidair toe gehouden deze schade te vergoeden.

De burgerlijke partij vordert ten aanzien van de eerste beklaagde een schadevergoeding van 7.500,00 euro, meer de vergoedende intresten vanaf de dag van de feiten.

De burgerlijke partij vordert ten aanzien van de tweede beklaagde een schadevergoeding van 2.500,00 euro, meer de vergoedende intresten vanaf de dag van de feiten.

Vervolgens vordert zij ten aanzien van beide beklaagden een materiële schadevergoeding van 150,00 euro wegens administratiekosten en verplaatsingskosten.

Dit alles telkens meer de gerechtelijke intresten en een rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.726,74 euro, zoals weergegeven in de neergelegde nota.

In zoverre de vordering gesteund is op de feiten onder tenlastelegging B, wordt deze afgewezen als ongegrond gelet op de verleende vrijspraak.

Verplaatsingskosten blijken niet uit de neergelegde stukken, noch worden er verplaatsingen opgelijst. In zoverre de vordering betrekking heeft op verplaatsingskosten dient deze afgewezen te worden als ongegrond.

Het bestaan van schade met betrekking tot administratiekosten – die zowel de loutere kosten (papier, elektriciteit,...), als de tijd die daaraan moet worden besteed, omvat – staat vast, maar kan redelijkerwijze niet door stukken worden bewezen. Naar redelijkheid en billijkheid wordt deze schadepost op **100,00 euro** begroot.

Het staat vast dat de burgerlijke partij morele schade leed door de feiten van de tenlasteleggingen A en C. De morele schade identificeert zich met de gevoelens van pijn, smart of enig ander moreel lijden (zie nuttig: Cass. 3 februari 1987, *Arr.Cass*. 1987, 724). De vergoeding uit dien hoofde is slechts een vorm van troost, een ‘compensatie’ die tot doel heeft de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen (zie nuttig: Cass. 10 oktober 1972, *Pas*. 1973, 147, noot; Cass. 3 februari 1987, *RGAR* 1989, nr. 11572). Voor de begroting van de geldelijke compensatie voor morele schade is het quasi onmogelijk om deze vergoeding te meten naar de reële inhoud en de omvang van de schade. Bovendien heeft geen enkele rechter het vermogen om deze delicate menselijke schade die zich afspeelt in het hart en de geest van mensen accuraat te lenigen. De rechter zal zich dienvolgens moeten laten leiden door wat hij redelijk en billijk acht en inspiratie zoeken in analoge gevallen en in bedragen toegekend door andere rechters (J. SCHRIJVERS, “Evaluation et réparation des préjudices extra-patrimoniaux”, *RGAR*

1993, 12168).
In de concrete omstandigheden begroot de rechtbank de vergoeding voor de morele schade in hoofde van de burgerlijke partij voor de feiten onder tenlastelegging A *ex aequo et bono* op een bedrag van **4.500,00 euro**.

In de concrete omstandigheden begroot de rechtbank de vergoeding voor de morele schade in hoofde van de burgerlijke partij voor de feiten onder tenlastelegging C *ex aequo et bono* op een bedrag van **1.000,00 euro**.

Er kunnen op deze bedragen vergoedende intresten worden toegekend zoals hierna bepaald.

Gelet op artikel 162*bis* van het Wetboek van Strafvordering en de bepalingen van het KB van 26.10.2007 (*BS* 09.11.2007), wordt door de rechtbank aan deze burgerlijke partij een geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding toegekend, begroot op het basisbedrag van **1.412,79** euro rekening houdend met de *toegekende* bedragen gelet op de kennelijke overwaardering van de vordering.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:
artikelen 2, 3, 37 quinquies, 65, 417/5, 417/6, 417/11 en 417/59 §§ 1 en 3 van het strafwetboek;
artikel 6.5 burgerlijk wetboek;
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194 en 195 van het wetboek van strafvordering.
artikel 47 van de wet van 11 juli 1994 tot wijziging van het 2e artikel van de wet van 04 oktober 1867;
alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,

Recht doende **op tegenspraak**

Op strafgebied

1. De eerste beklaagde:

Verklaart de feiten onder de **tenlastelegging B niet bewezen** in hoofde van eerste beklaagde en **spreekt hem daarvoor vrij** en ontslaat hem terzake van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten.

Verklaart de feiten onder de **tenlasteleggingen A en C bewezen** in hoofde van eerste beklaagde en veroordeelt hem bij toepassing van artikel 65 lid 1 Strafwetboek:

- om binnen de twaalf maanden nadat de dag waarop dit vonnis kracht van gewijsde zal hebben bekomen gedurende **TWEEHONDERDVIJFENTACHTIG (285) UUR WERKSTRAF** te verrichten in een door de probatiecommissie aangeduide openbare dienst van de staat, gemeenten, provincies, gemeenschappen of gewesten, of bij verenigingen zonder winst-oogmerk of stichtingen met een sociaal, wetenschappelijk of cultureel doel.

Zegt dat ingeval de werkstraf niet wordt uitgevoerd, deze zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE (3) JAAR**.

- een geldboete van 150,00 euro te vermeerderen met 70 opdeciemen en gebracht op 1.200,00 euro.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Ontzet Eerste beklaagde van de uitoefening van de rechten genoemd in artikel 31 Strafwetboek overeenkomstig artikel 417/59 §1 Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

Veroordeelt **Eerste beklaagde** tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **250,00 EUR**, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 90 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **62,37 EUR**
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 1/2 van **75,66**

EUR 2. De tweede beklaagde:

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging B niet bewezen in hoofde van tweede beklaagde en spreekt hem daarvoor vrij en ontslaat hem terzake van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten.

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging C bewezen in hoofde van tweede beklaagde en veroordeelt hem om binnen de twaalf maanden nadat de dag waarop dit vonnis kracht van gewijsde zal hebben bekomen gedurende HONDERD (100) UUR WERKSTRAF te verrichten in een door de probatiecommissie aangeduide openbare dienst van de staat, gemeenten, provincies, gemeenschappen of gewesten, of bij verenigingen zonder winstoogmerk of stichtingen met een sociaal, wetenschappelijk of cultureel doel.

Zegt dat ingeval de werkstraf niet wordt uitgevoerd, deze zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 1 jaar.

Ontzet Tweede beklaagde van de uitoefening van de rechten genoemd in artikel 31 Strafwetboek overeenkomstig artikel 417/59 §1 Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

Veroordeelt **Tweede beklaagde** tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **250,00 EUR**, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 90 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **62,37 EUR**
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 1/2 van **75,66 EUR**

Op burgerlijk gebied

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt Eerste beklaagde dienvolgens om aan voormelde burgerlijke partij te betalen: de som van **4.500,00 euro**, meer de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 3 november 2024 tot en met de dag voorafgaand aan onderhavig vonnis, meer de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering.

Veroordeelt Eerste beklaagde en Tweede beklaagde dienvolgens solidair om aan voormelde burgerlijke partij te betalen: de som van **1.100,00 euro**, meer de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 3 november 2024 tot en met de dag voorafgaand aan onderhavig vonnis, meer de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Veroordeelt Eerste beklaagde en Tweede beklaagde eveneens solidair om aan de voormelde burgerlijke partij als rechtsplegingsvergoeding de som van **1.412,79** euro te betalen.

*** * ***

Overtuigingsstukken:

OS BAOT8480, BAQQ3648, BAQQ3645, BAQQ3646, BAQQ3647: beveelt de opheffing van het beslag en stelt de voorwerpen ter beschikking van de procureur des Konings teneinde te handelen als naar recht.

Voor zoveel als nodig, beveelt de opheffing van het beslag op de goederen waarover in huidig vonnis niet werd gestatueerd, en stelt de goederen ter beschikking van het openbaar ministerie om te handelen als naar recht.

* * *

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, kamer B.12 en uitgesproken in openbare terechtzitting op **8 juni 2026**